

ХИХ АСР ОХИРИ – XX АСР БОШЛАРИДА ИШ ЮРИТИШ ХУЖЖАТЛАРИДА АҲОЛИ КУНДАЛИК ТУРМУШ ТАРЗИ БИЛАН БОҒЛИҚ ЭТНОГРАФИК МАЪЛУМОТЛАР

<https://doi.org/10.5281/zenodo.11207892>

А.С.Шосаидов

Мустақил изланувчи, Тошкент давлат шарқшунослик университети

Электрон почта манзили: анвар.шосаидов1988@gmail.com

Кириш

Ўзбекистон тарихида юз берган сиёсий, иқтисодий, маданий, ижтимоий воқеа ва ҳодисалар бугунги кунда архив ҳужжатларида келтирилган маълумотларда сақланиб келинмоқда. Шу билан бирга, мазкур ҳужжатларнинг ўзи маълум даврда юридик кучга эга бўлганлиги улар асосида ўша давр ташкилот, муассаса ва корхоналарнинг иш юритиш амалиётини ўрганиш имкониятини беради. Шу сабабли ХИХ аср охири – XX аср бошларида Ўзбекистон ҳудудида ҳужжат юритиш амалиётини тадқиқ этиш мақсадга мувофиқдир. Ўзбекистон Миллий архивида бу даврда Туркистонда фаолият юритган ташкилотларнинг минглаб эски араб алифбоси эски ўзбек ёзуви, форс, араб ва рус тилларида ёзилган ҳужжатлари мавжуд. Ушбу ҳужжатлар мазкур давр ҳужжатшунослиги ва уларнинг ўзига хос хусусиятларини тадқиқ этишда муҳим манба сифатида хизмат қилади. ХИХ аср охири – XX аср бошларида Туркистонда ҳужжатлар тузилиши, уларнинг турлари, тили ҳамда ҳужжат айланиш тизимида сезиларли ўзгаришлар юзага келган. Бундан ташқари, айнан шу даврга оид иш юритиш ҳужжатлари замонавий иш юритиш асосларини таҳлил этишда амалий ёрдам беради.

Ҳозирги кунда кўпгина тадқиқотчилар ўзлари танлаган мавзуларни тадқиқ қилиш учун архивларда сақланаётган ҳамда маълум даврда иш юритиш жараёнида қўлланилган ҳужжатлардан манба сифатида фойдаланиб келмоқдалар. Одатда, тадқиқотчилар мазкур ҳужжатларда келтирилган фактларга қизиқадиладар ва улардан фойдаланадилар. Бироқ бирор-бир даврга тегишли маълум масалада изланиш олиб бориш учун фақатгина ҳужжатда келтирилган маълумотлардан фойдаланишнинг ўзи етарли эмас. Чунки ҳужжатлардан бу каби фойдаланиш бир ёқлама фикр юритишга олиб келиши мумкин. Манбашуносликда ҳужжатларнинг тузилиши, структураси,

тили, улар кимга, ким томонидан ва нима мақсадда ёзилганлигини аниқлаш катта аҳамиятга эга. Ушбу масалаларни ўрганиш бир томондан маълум даврда амалда бўлган ҳужжат юритиш амалиёти бўйича маълумотлар берса, иккинчи томондан мазкур ҳужжатлардан манба сифатида фойдаланаётган тадқиқотчиларга ҳужжат тузилиши тўғрисида тасаввур бериши мумкин. Бу эса ахборотни ҳужжатлаштиришнинг тарихий шакллари ҳамда ҳужжат юритиш эволюциясини тушунишга олиб келади. Шундан келиб чиққан ҳолда, Туркистон ўлкасидаги иш юритиш жараёнида қўлланилган ҳар бир турдаги ҳужжатларни ўрганиш орқали туб аҳоли турмуш тарзига оид кўплаб маълумотларга эга бўламиз.

Асосий қисм

Иш юритиш ҳужжатлари сарой девонхонасининг турли мазмундаги ҳужжатлар мажмуаси бўлиб, тарихий манбаларнинг асосий турларидан бири ҳисобланади. Иш юритиш ҳужжатларининг бир неча турлари мавжуд бўлиб, девонхона ҳужжатлари, олди-сотди ҳужжатлари, солиқ дафтарлари, арздодлар ва вақф мулкларини назорат қилиш ҳисоботлари[1].

Шулардан солиқ дафтарларида учрайдиган этнографик маълумотлар таҳлиliga тўхталсак. Ўзбекистон Республикаси Миллий Архиви “Хива хонлари девонхона ҳужжатлари” фондидан ўрин олган ҳужжатлар, солиқ дафтарларида хонлик аҳолисининг қанча солиқ тўлаганликлари билан бир каторда уларнинг қандай машғулот билан шуғулланишига оид маълумотларни учратиш мумкин. Солиқ тўловчилар билан бир каторда хунармандлар, савдогарларнинг номма-ном тўлиқ рўйхатлари ва касб корлари келтирилади[2]. Ушбу ҳужжатга кўра, бозорларда косиб-хунармандлар бир жамоага бирлашиб, уларга бир оқсоқол бошчилик қилгани ҳолда савдо фаолиятини олиб боришган. Масалан, Хива бозорида кигизфурушлар 6 кишини ташкил этиб, улардан 4 тилло олинди, унфурушлар 14 киши 12 тилло олинди Агачфурушлар, ипакчилар, чапарфурушлар нонбойлар, табақчилар, кинчи, пчакчи, тамакифурушлар, бакқоллар, сартарошлар, мисгарлар, этукчилар, кўнчилар, тузчилар, қассоблар, кавушдўзлар, сабунчилар ва бошқалар қайдлари[3] учрайди. Юқоридаги касб номларининг Хива хонлигига хос диалектда қўлланилганлиги ва урф анъана сифатида хунармандларнинг касбларига кўра бирлашганлигини кўрамыз. Бунинг далили сифати солиқ нозирлари уларнинг ҳар биридан тўлов олмасдан, уларнинг оқсоқоли бир жамоа учун солиқ тўлаган. Ҳужжат ушбу хунарманд-савдогарлардан жами уч юз саксон саккиз тилло тағижой солиғи олинди, деб яқунланган. Ушбу ҳужжат

матнидан тағижой солиғи хонлик бозорлари расталарда савдо қилганликлари учун солиқ тўланганлигини, одатда бундай солиқ хонлик амалдорлари эмас, оқсоқоллар томонидан йиғиб берилганлигини, Хива бозорлардаги қандай хунаремандларнинг фаолият юритганлиги бизга маълум бўлади. Улардан олинган тағижой миқдорига келсак, сотувчиларнинг сони ва уларнинг тўловлари турлича бўлиб, касбига ва тижорат молининг нархига эътибор қаратилган. Мазкур ҳужжатда шарқ халқларига хос бўлган ихтисослашган бозорларнинг мавжуд эканлигига гувоҳ бўламиз. Ҳужжат матнида ғалла, ипак бозори, кунжут бозори, чигит бозори ва пилла бозорлари бўлган.

Хонлиكنинг кўчманчи чорвадор аҳоли билан боғлиқ солиқ дафтарларида солиқ кайдномаларидан ташқари, этнографик маълумотлар ҳам аксини топган. Ҳар йили бир марта нисобга етган чорваси бор бойлардан олинган солиқ тури закоти савойим олинган. Уни йиғишдан аввал жойларга бориб, чорва сони рўйхатга олинган. Чорва сони рўйхатга олинган ҳужжат санок деб номланган[4]. Санок ҳужжатиининг тузилишига кўра ҳисобот берувчи сўз бошида аввал ўзининг номини келтиради, сўнгра мавзе номи, чорвадорлар жамоаси номи, мавзедаги чорвадорлар, уларнинг чўпонлари ва кўй сонини ёзган. Ўрганилаган ҳужжат матнида солиқ тўловчилар одатда ўруғ номлари билан ва яшаш манзилларига кўра ажратилган. П.П. Иванов томонидан ўрганилаган ҳужжат матнида, “Қўнғиротар ва қорақалпоқлар” сарлаҳали ҳужжатда, “Қабил бекларбеги, қаз аяқли, иргакли, баймоқли, туёқли, қолдовли, ачамайли, қўштамғали, кендекли, митенлар, қиёт, айтеке, черувчи қитай, аралбай қитай, беш сари қитай, қайчили қитай, екишех қитай, қуюн, қанғли, қипчоқ, манғит, кенагас, тўртқара” сингари ўруғ номлари келтирилади. Мазкур ҳужжат матнида Хива хонлари томонидан ҳарбий хизматлари эвазига берилган ер-мулкнинг ўзига хос шакли бўлган отлик ер эгаллиги тўғрисида маълумотлар келтирилган. Юқорида номлари келтирилган ўруғлар, шундай ерларга эгалик қилган. Асли ҳаёт тарзи кўчманчилик бўлсада, ўрганилаётган давр мобайнида уларнинг ўтроқлашуви ва хўжалик ҳаётида деҳқончиликнинг роли ошиб бораётганлигини кўришимиз мумкин[5].

Ариза туркумига кирувчи ҳужжатлар тарихий дипломатиканинг иш бошқарув ҳужжатлари турига киради. Аризалар арзи, арзаи, арза дошт каби сўзлар билан бошланиб, улар ҳам вазифасига кўра турлича бўлган. Аризалар бирор нарсани юқори бошқарув органларидан илтимос қилиш, хабар ёки маълумот бериш ёки ҳисобот бериш мақсадида бўлиши мумкин. Ариза матнида титуллар, эпитет, унвонларнинг қўлланилиши тадқиқ этаётган

мавзумиз доирасида сўнгги ўрта асрлар даври анънавий бошқарув ва маҳаллий аҳолининг иштироки масалаларига ойдинлик киритишда муҳим аҳамият касб этади.

Аризаларнинг юқори қисмида Ҳува Алҳаййу (У тирикдир), Ҳува Алфаййоз (У тўлдириб бергувчи) каби яратганнинг турли исмлари ёзилган [6]. Аризаларнинг ўнг ёнидан 45 градусга қиялатиб амирга нисбат берувчи Ҳазрат Қамарқоби (ой каби), Зилли Аллоҳи (Аллоҳнинг сояси), Сохибам (хўжайиним), Мавлоям (жанобим, хомийим), саллама Аллоҳу Таъоло (Аллоҳу таъолонинг саломи бўлсин) каби сифатлар билан улуғлаб ёзилган. Сўнгра Ҳува Алҳаййу сўзига параллел равишда остидан Бисми Аллоҳу хойру Аласмаи (Аллоҳнинг ва унинг гўзал исмлари билан (бошлайман – А.И)) деб ёзилган. Шундан кейин ариза қисми бошланган. Аризанинг бош қисмида «Арза дошт ийн камтариин ғуломи дуъогўйи, ризожўйи, зарра ва фуруътариини хизматкорон, жонсипори, фармонбардор» (ариза берди бу камтарин, дуогўй, фармонбардор, яхшилик истовчи, хизматчиларингизнинг кичиги ва ўзини қуйи тутувчиси, ўзини қурбон қилувчи) каби сўзлар билан ариза берувчи ўзини амир ёки қушбеги олдида камтарин кўрилган сўзлар билан кириш қилган[7]. Сўнгра мурожаат қилинаётган шахс амир ёки қушбегининг шаръий ва тахт қонунийлигига далолат қилувчи титуллари билан мақтаган ҳолда, ушбу давлатда яшаб, хизмат қилаётганидан розилигини билдирган. Аризаларда амир титуллариининг бир нечтаси ариза берувчи томонидан бирма-бир ёзилган ҳолда мурожаат қилинаётган шахсга қаратилган. Амирнинг шаръий титуллари баъзи ҳужжатларда амир алмуъминийн (муъминлар амири), бошқаларида имом алмуслимийн (мусулмонлар имоми), зилли Аллоҳу Таъоло фи аларзайн (Аллоҳу Таъолонинг ердаги сояси), қутбу аддуња ва аддийн (дин ва дунё қутби), умдат ассалотийн (ибодат устуни), қудрату ал ҳавокийн (нуфузлилар пешвоси), мавлои мулуки альоламийн (Яратганнинг мулклари хизматкори), молики тақоби умам (умматларнинг подшоҳи), боъис аламн ва аламон (тинчлик ва хотиржамлик келтирувчи), ношир аладл ва алиҳсон (яхшилик ва адолат ёювчи) каби келтирилган[8] бўлса, баъзи ҳужжатларда кайвон рафоъат (Зухал (Сатурн) мартабали), Муштарий шарофат (Муштарий (Марс) шарафли), нодир аласр ва аддаврон (Аср ва даврнинг нодир шахси), ҳомийи билоди аҳли алаъён (мамлакат аҳли ва аёнларининг ҳомийи), халифату Аллоҳ аъла алоламийн (Аллоҳнинг бутун оламдаги ўринбосари) каби номлари ҳам қўшиб ёзилган. Бундан ташқари, амирни унинг тахтининг қонунийлигига далолат қилувчи мақтовлар билан ҳам улуғлаганлар.

Иш юритиш ҳужжатлари бўлган солиқ дафтарларида хонлик сарой ҳаёти ва харожатларини ёритиш жараёнида кўплаб этнологик маълумотлар учрайди. Ўрганилган Хива хонлиги архив ҳужжатларида Солғут солиғи ва унинг сарфланиши балан боғлиқ дафтарда XIX аср охири ва XX аср бошларига доир миллий либослари тўғрисида маълумотлар мавжуд. Жумладан, 1872 йилда Хмвада Саид Мухаммад Раҳимхоннинг буйруғи билан 76 ҳужрали мадраса куриб битказилди. Мадраса ихтиёрига 2941 таноб ер вақф қилиб берилди. Мадраса куриб битказилгандан сўнг, унинг очилиш маросими ўтказилди. Архив ҳужжатларида ушбу маросим ва у билан боғлиқ урф-одатлар сақланиб қолган. Ушбу ҳужжат матнига кўра, “Хон хазратлари томонидан, пули уттиз юз олтмиш тилло бўлгон олтмиш олти тўп латта, икки минг уч юз етмиш саккиз арчиндан уч юз саккиз сарупой тиктирулди. Минг беш юз ўттиз арчин каро махмал, ўн беш кўра биёр, йигирма саккиз тўп чит, фаравуз учун ўн икки тўп чит, жияхлик ипак, икки кимхоб сарупой, бир асл чакмон, ...юз ўн саккиз тилло сочилди. Юқорида ўрганилган ҳужжат мантидан англашимиз мумкинки, ҳукмрон сулола томонидан амалга оширилган мадраса фаолияти кўллаб-қувватлаш билан бир қаторда, азалий анъаналарга содиқ ҳолда очилиш маросимида ҳалққа ҳадъялар улашади. Мадраса мударрислари ва толиби илмларга ҳам сарполар тақдим этилади[9].

Шунга ўхшаш яна бир воқеа Хива хонлиги магистрал канали бўлмиш Қилич Ниёзбий каналининг очилиш маросимида Ҳукмдор шахсан қатнашади ва ҳадъялар улашади.

Солиқ реестрларидан ўрин олган “Рўза иёди харожатлари” сарлавҳали ҳужжатда Қўнғиротлар даври удумлари ва миллий кийимлари тўғрисида маълумотлар учрайди. Хусусан, Рўза иёди муносабати билан бўлган зиёфатда ҳукмдор томонидан берилган хайитликлар мисолида ўрганилаётган давр либослари тасвирини кўришимиз мумкин. “Рўза иёдига юборилган нимарсалар, бир мовут, чакмон, Отажон тўрамизга мовут чакмон, тўрт бухори шоҳи тўн, Саййид Хомид тўра, Давлатёр тўра ва Оллоёр тўрага Уч чакмон билан уч тўн, яна тўраларга етти латта чакмон, тўн, Қўқандли тўрага бир тўн, Гўкландин келгон урислом эшонга бир атлас чакмон берилди. “Арка олтундан бир жуфт тўқмоқли билазик(билакюзук)юборилди”[10]

Элчиларни кутиб олиш маросимида сарфланган харажатлар тўғрисида “...Бухородан келган элчи Ибодулло хўжага тўн...”, “Отаниёз ўрусга бир пичоқ била бир атлас тўн берилди” қабалидаги жумлаларни учратиш мумкин. Ушбу тарихий ҳужжат матнида келган далиллар Хива хонлигининг

қўшни давлатлар билан дўстона муносабати балан бир қаторда, уларга миллий либосларимиздан ҳадъя этилганлиги гувоҳи бўламиз.

Худди шундай Қушбеги архиви иш юритиш ҳужжатларида вилоят, туман, амлок, мавзе, қишлоқлар ва маъмурий бирликларнинг 10 мингдан ортиқ номлари киритилган. Бундан ташқари, баъзи ҳолларда рўйхатларда нафақат географик номлар, балки аҳолининг таркиби, уларга тегишли чорва моллари сони, алоҳида амирлик вилоятларида яшовчи турли қабилалар тўғрисидаги маълумотлар ҳам кўрсатилган. Ушбу барча маълумотлар Ўзбекистон Республикаси, шунингдек, баъзи бирлари Бухоро амирлиги таркибига кирган Тожикистон ва Туркменистон тарихи бўйича қимматли материалларни тақдим этади.

Юқорида кўриб чиқилган ҳужжатлар асосида мусулмон байрамлари ва жумаъ кунлари ва бошқа маросимларда ҳукмдор томонидан совғалар бериш анъанаси бўлган. Бундай тантаналарда фақат сарой аҳли эмас, балки хонлиқнинг аҳолисига ҳам нарсалар тарқатилаган. Сарай харажатлари ёзилаган қайдномаларда эса, ўрганилаётган давр эркаклар миллий либослари тўғрисида маълумотлар келтирилган. Элчиларни кузатиш маросимида ҳам уларга шундай миллий тўнлар ва олтин ханжар ҳадъя қилинади. Қизиқарли тономи саройга юборилган буюмлар орасида аёллар миллий тақинчоғи билакюзукнинг юборилиши ҳақидаги қайдлар ҳам бир мунча бўлсада, Хива хонлиги аёллар миллий кийимлар тўғрисидаги тасаввурни ҳосил қилишга ёрдам беради. Биз томонимиздан Хива хонлиги мисолида ўрганилаган архив иш юритиш ҳужжатларида Хива бозорларидани ҳунармандчилик турлари, косибларнинг бирлашмалари, ихтисослашган бозорлар тўғрисида маълумотлар ўрганилиб чиқилди. Солиқ қайдномаларида учрайдиган ўтроқ аҳоли ва кўчманчи аҳоли ўртасидаги ўзаро муносабатлар, кўчманчи қабилаларнинг уруғ номлари ва географик топологияси тадқиқ этилди.

Хулоса

Архивларда сақланаётган иш юритиш ҳужжатлар тадқиқи ҳудудлари тарихан эгаллаган майдонларида йирик этнослардан ўзбеклар, тожиклар, туркманлар, қozoқлар, қирғизлар, қорақалпоқлар ва бошқа этник мансубликка эга бўлган аҳоли диаспорасининг жойлашув манзараси, ўзаро этно-ижтимоий, маданий алоқалари, иқтисодий муносабатлар ва шу қаби бошқа масалаларни ўрганиш имконини бериши билан аҳамиятлидир.

ФҲЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР

1. Исмоилов М. Хужжатшунослик ва Марказий Осиё дипломатикаси.-Т., 2010, Б.30
2. ЎзМА, И.125-фонд, 2-рўйхат, 422 -йиғма жилд, 4-варақ
3. ЎзМА, И.125-фонд ,2-рўйхат, 422- йиғма жилд, 1-варақ
4. ЎзМА, И.126-фонд, 1-рўйхат, 652-иш, варақлар сони 75 та
5. Иванов П.П. Архив хивинских ханов в XIX в. Исследование и описание документов с историческим введением. Л. 1940.С. 36
6. ЎзМА, И.126-фонд, 1-рўйхат, 587-иш, 11-варақ
7. ЎзМА, И.126-фонд, 1-рўйхат, 590-иш, 4-варақ
8. ЎзМА, И.126-фонд, 1-рўйхат, 763-иш, 1-варақ
9. ЎзМА, И.125-фонд, 2-рўйхат, 486-иш, 1-варақ
10. Ёўлдошев М.М. Хива давлат хужжатлари.-Т., 1960. Б.271-272